

Dzwonki

Nazywane są dzwonekami orkiestrowymi, ale ich pełna nazwa to z niemieckiego Glockenspiel, co oznacza „grę dzwonów”.

Instrument ten przypomina mały ksylofon, ale zrobiony jest nie z drewna, lecz ze stalowych sztabek. Gra się na nim za pomocą drewnianych lub plastikowych młoteczków, które dają dźwięki wysokie i o jasnej barwie. Sztabki ułożone są na kształt klawiatury fortepianu, w dwóch rzędach, a każda z nich nastrojona jest w odległości półtonu od kolejnej. Dzwonki wykorzystywane są niemal we wszystkich rodzajach muzyki, od hip hopu do jazzu.

O instrumentach perkusyjnych opowiada muzyk Orkiestry Sinfonia Varsovia:

- Dźwięk dzwoneków jest tak wysoki, że nie starcza dla jego zapisania miejsca na pięciolinii. Notuje się zwykle partię dzwoneków umownie – dwie oktawy niżej od ich realnego brzmienia.
- Pierwszym kompozytorem, który użył dzwoneków w orkiestrze był [Georg Friedrich Haendel](#) (oratorium *Saul* z 1739 r.), ale najśłynniejszym utworem z użyciem dzwoneków jest *Czarodziejski flet* [Wolfganga Amadeusza Mozarta](#), w którym na czarodziejskich dzwonekach gra Papageno.

Popularne w szkole „cymbałki” to nic innego niż małe, uproszczone konstrukcyjnie dzwonki. Ale ich zwyczajowa nazwa jest błędna – cymbały to całkiem inny instrument, na którym gra się uderzając pałeczkami w struny, nie w sztabki!

